

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0482 van 18 augustus 2015
in de zaak 2010/0251/A/3/0233

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Edgard BOYDENS
kantoor houdende te 1560 Hoeilaart, Karel Coppensstraat 13

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marc VAN BEVER
kantoor houdende te 1850 Grimbergen, Pastoor Woutersstraat 32 bus 7
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

, vertegenwoordigd door het college van
burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Igor ROGIERS
kantoor houdende te 9000 Gent, Stapelplein 33
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 8 maart 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant van 28 januari 2010 waarbij aan de tussenkomen de partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de inrichting van een langzame verkeersas “” inclusief .

Het betreft een perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving .

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De Raad heeft met een arrest van 23 juni 2010 (nummer S/2010/0033) de vordering van de verzoekende partijen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing afgewezen.

2.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomen de partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 1 september 2010, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De eerste verzoekende partij en haar advocaat Geert Van GENT die loco advocaat Edgar BOYDENS verschijnen voor de verzoekende partijen, advocaat Marc VAN BEVER die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Carlo Van COEKENBERG die loco advocaat Igor ROGIERS verschijnt voor de tussenkomen de partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De gemeente ■■■■ vraagt met een op 12 april 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 22 april 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen zodat er geen redenen zijn om hier anders over te oordelen.

IV. FEITEN

Op 21 september 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomen de partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*de inrichting van een langzame verkeersas*” ■■■■, *inclusief de* ■■■■”. De aanvraag heeft betrekking op percelen

gelegen te [] en met als kadastrale omschrijving [] en omvat hoofdzakelijk de volgende werken:

“ ...

- de opbraak van bestaande (merendeels tijdelijke) verharding;
- de aanleg van een definitieve wegverharding in kasseien in blauwe hardsteen met gezaagd en gestraald bovenvlak;
- de aanplanting van verhoogde plantvlakken met siergrassen en bomen met natuurlijke uitstraling;
- de aanleg van een verlaagd grasplein langs de [];
- de bouw van een brugconstructie met breedplaten en afwerking in arc.beton over de [].

...”

De percelen zijn, zoals blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, gelegen in woongebied en bevinden zich tevens binnen de grenzen van het bij ministerieel besluit van 1 juli 1998 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. 54 “[]” waardoor artikel 9 – openbaar domein (buurtweg, verkeersarme woonstraat, verkeersvrije pleinruimte, waterloop) van vermeld bijzonder plan van aanleg van toepassing is op de aanvraag. De percelen zijn niet begrepen binnen een gebied waarvoor een ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Voorafgaand aan het indienen van de aanvraag verleent de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, op aanvraag van de tussenkomende partij, met een besluit van 23 april 2009 een machtiging om in het kader van het project buitengewone werken van wijziging en/of verbetering uit te voeren aan de (onbevaarbare) waterloop de IJse.

In een advies van 20 oktober 2009 meldt de gewestelijk erfgoedambtenaar geen bezwaar te maken tegen de aanvraag.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 29 oktober 2009 tot en met 28 november 2009, worden 12 individuele bezwaren, één petitie met 321 handtekeningen, één keer 49 identieke bezwaarschriften en één keer 2 identieke bezwaren ingediend.

Het advies van de gewestelijk erfgoedambtenaar van 12 november 2009 met betrekking tot de ligging van de aanvraag binnen het zicht van het bij koninklijk besluit van 16 oktober 1980 beschermd dorpsgezicht “[]” is gunstig.

Op 22 december 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [], naast een beoordeling van de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren en petitie, een voorwaardelijk gunstig advies betreffende de aanvraag.

Met een beslissing van 28 januari 2010 verleent de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij overweegt hierbij:

“ ...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

- de bestaande toestand

De site bevindt zich in de kern van de hoofdgemeente []. De [] vormt een verbinding tussen de [].

Bovendien ligt de site langsheen [] en bijgevolg in de [] (één van de laagste punten van []).

De onmiddellijke omgeving bestaat uit 3 middelhoge appartementsgebouwen met een aantal handelszaken. Aan de linkeroever van de [] bevinden zich vooral achterkanten van handelszaken en woningen die vooraan palen aan de [].

- de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen

De aanvraag betreft het aanleggen van een terrein als een verblijfsruimte, zowel voor de bewoners van de site als voor de gebruikers van de verbindingssas. Naast verblijfsruimte wordt het terrein aangelegd om een vlotte doorgang te bieden aan het langzaam verkeer namelijk fietsers en voetgangers. Tevens krijgt het terrein een functie als groene vinger, waarbij een groene aanleg de [] begeleidt.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het voorliggende (bouw)project heeft geen omvangrijke oppervlakte en ligt niet in een overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat het schadelijk effect beperkt is.

Het voorwerp van de aanvraag heeft geen meetbaar of merkbaar effect op het watersysteem en kan daarom als verenigbaar :met het watersysteem beschouwd worden.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De voorgestelde inrichtingswerken zijn zowel planologisch als stedenbouwkundig aanvaardbaar.

Dergelijke werken zijn in een woongebied aanvaardbaar, mede gelet op de centrale ligging van de site.

Tevens beantwoorden deze werken aan de voorwaarden die gesteld worden in het BPA "De Leegheid".

De doelstelling van de werken strookt met de opvattingen van goede ruimtelijke ordening ter zake: de werken betekenen een verbetering van de uitbouw van de site en zal het groene accent in de gemeente bevorderen.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – Belang van de Verzoekende Partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen op volgende gronden:

“ ...

Iedere verzoeker dient zijn eigen persoonlijk belang aan te tonen, dat een zeker en actueel karakter heeft.

In casu is het volstrekt onduidelijk op welke wijze elke verzoeker concreet nadeel ondervindt/kan ondervinden van de bestreden beslissing.

Is het in zijn hoedanigheid van omwonende dan wel in zijn hoedanigheid van handelaar?

Er wordt zelfs met geen woord gerept over de ligging van het perceel van elk van verzoekers ten aanzien van het vergunde project.

Derde verzoeker laat trouwens na om in zijn verzoekschrift volledige opgave te doen van zijn adres (enkel de straatnaam is opgegeven), hetgeen op zich reeds in strijd is met artikel 4.8.16 §3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

...”

2.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen als volgt:

“ ...

Tussenkomende en verwerende partij delen omtrent het belang hetzelfde standpunt: verzoekers geven in hun verzoekschrift geen enkele verduidelijking over hoe de bestreden beslissing hen concreet nadeel of hinder berokkent of kan berokkenen.

Uw Raad zal oordelen of het verzoekschrift ontvankelijk is.

Pas voor het eerst in de antwoordnota ondernemen verzoekers een poging om hun belang te verduidelijken.

Het blijft echter bij beweringen. Verzoekers tonen de positie van hun zgn. woningen of handelszaken niet aan. Zij voegen ter verduidelijking ook geen kaart of overzicht bij.

Tweede verzoeker zou zaakvoerder c.q. vaste vertegenwoordiger zijn van vennootschappen met zetel “op enkele tientallen meters” van de Leegheid. Echter wordt dit niet bewezen. Bovendien valt niet in te zien hoe tweede verzoeker hoedanigheid of vorderingsbevoegdheid zou kunnen hebben om voor rekening van deze vennootschappen procedures te voeren. Minstens is het belang niet persoonlijk.

Eerste verzoeker zou handelaar zijn in de ■■■■, op de ■■■■.

Vooreerst wordt dit niet bewezen. Daarnaast is woning de ■■■■ helemaal niet gelegen in ■■■■.

Derde verzoeker woont, volgens de gegevens van tussenkomende partij (zie het verzoekschrift tot tussenkomst), aan de ingang van de ■■■■.

Uw Raad zal oordelen of dit volstaat om te kunnen vaststellen dat derde verzoeker “rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden” ingevolge de bestreden beslissing

...”

3.

In hun wederantwoordnota omschrijven de verzoekende partijen hun belang als volgt:

“ ...

Eerste verzoeker is handelaar in de ■■■■, op de ■■■■.

Tweede verzoeker is de vaste vertegenwoordiger van ■■■■, handelszaak met exclusieve vestiging in de ■■■■, op enkele tientallen meters van de ■■■■ en de ■■■■.

Eveneens is tweede verzoeker zaakvoerder van ■■■■, handelsvestiging gelegen in diezelfde ■■■■, en mede- eigenaar, in persoonlijke naam, van de handelsvestiging gelegen in de ■■■■.

Als handelaars hebben deze verzoekers hier alle belang gezien zij als zelfstandigen geen vast inkomen genieten, maar zich wel moeten beroepen op een handelsfonds, waarvan de waarde mee wordt bepaald door de bereikbaarheid en de parkeergelegenheid in de nabijheid van hun handelszaak.

Derde verzoeker is woonachtig in de ■■■■, in de ■■■■.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO, zoals dit destijds gold, dat de verzoekende partijen, als natuurlijke personen of als rechtspersonen, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zullen de verzoekende partijen het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

Bij de beoordeling van het bestaan van een belang kan de Raad rekening houden met de gegevens uit de gehele verzoekschrift en met de inhoud van de wederantwoordnota, met inbegrip van het deel waarin de wettigheidskritiek wordt geformuleerd.

2.1

De verzoekende partijen beperken zich voor wat hun belang betreft tot een zeer beknopte en vage voorstelling die bovendien niet gestaafd wordt met stukken. Uit hun uiteenzetting kan de Raad afleiden dat zij, als handelaar, hinder vrezen te ondervinden op het vlak van parkeergelegenheid en bereikbaarheid waardoor zij een commercieel nadeel zouden ondervinden.

De eerste verzoeker blijkt uit het opschrift van het verzoekschrift apotheker te zijn, maar de tweede verzoekende partij concretiseert zelfs niet welke handel zij drijft. De eerste en tweede verzoekende partij maken niet concreet waar noch op welke afstand hun handelszaak gelegen is ten opzichte van de percelen waarop de bestreden beslissing betrekking heeft. Bovendien geeft noch de eerste, noch de tweede verzoekende partij concreet aan op welke wijze de bestreden beslissing voor haar persoonlijk op het vlak van parkeergelegenheid en bereikbaarheid hinderlijk moet geacht worden. De eerste en de tweede verzoekende partij tonen niet met concrete gegevens aan dat hun persoonlijke handelszaak moeilijker bereikbaar zal zijn, noch dat hun klanten zich niet of moeilijker

zullen kunnen parkeren ten gevolge van de uitvoering van de vergunningsbeslissing. Ook elke concrete indicatie betreffende de omvang van de door hen ingeroepen nadelen ontbreekt.

Dit geldt des te meer nu de Raad op basis van de stukken van het administratief dossier vaststelt dat de handelszaak van de eerste verzoekende partij niet binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg 'De Leegheid' gelegen is, en de handelszaken waarin de tweede verzoekende partij een functie beweert uit te oefenen, niet op enkele tientallen meter maar op meer dan 400 meter van de betrokken percelen gelegen is.

Tenslotte laten zij na de aard en de omvang van het beweerde commerciële nadeel op een voldoende concrete en persoonlijke wijze te verduidelijken en tonen zij evenmin op voldoende wijze aan dat er een rechtsreeks of onrechtstreeks causaal kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de bestreden beslissing en het beweerde nadeel dat zij menen te zullen ondervinden.

2.2

De derde verzoekende partij put haar belang uit de vaststelling dat zij als omwonende buur hinder zal ondervinden aangezien bewoners van het laatste gebouw, in de [REDACTED] zullen parkeren (eventjes stilstaan) om de kinderen op te halen in de kindercrèche of om hun boodschappen uit te laden.

Het loutere nabuurschap kan op zich niet zonder meer volstaan om de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen. Los van de vaststelling dat de derde verzoekende partij niet concreet aangeeft waar zijn woning gelegen is ten aanzien van de betrokken percelen, hetgeen des te prangender is nu de tussenkomende partij de adresgegevens van de derde verzoekende partij betwist, stelt de Raad vast dat de derde verzoekende partij niet concreet aangeeft op welke wijze dit parkeren voor hem persoonlijke hinder of nadelen met zich zal meebrengen.

2.3

Bij gebrek aan een voldoende concreet en persoonlijk omschreven nadeel kan de Raad het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende procedure, en dus al evenmin het al dan niet geoorloofd en wettig karakter ervan, niet onderzoeken zodat noodzakelijk de onontvankelijkheid van het beroep in hoofde van de eerste, tweede en derde verzoekende partij dient vastgesteld te worden.

De Raad stelt vast dat de uiteenzetting die de verzoekende partijen geven, niet voldoet aan de vereisten van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO. De exceptie dient aanvaard te worden. Het beroep in hoofde van de drie verzoekende partijen is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 525 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 augustus 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Filip VAN ACKER